

føres helt ud, og under saadanne Forhold tror jeg, det er det mest praktiske at gøre, som her er gjort.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen) talte ogsaa anbefalende for Lovforslaget og kom i sine Udtalelser i øvrigt ind paa dette, at Retsplejeloven burde gennemføres. Jeg skal da kun minde om, at jeg i denne Rigsdagssamling har forelagt Forslaget i Folketinget. Det er henvist til et Udvalg, og, saa vidt mig bekendt, vil dette Udvalg ogsaa afgive Betænkning; den kan ventes hver Dag. Det bliver en Betænkning, hvori jeg haaber at Udvalgsflertallet vil slutte sig til en Gennemførelse af Retsplejeloven og stemme for de Lovforslag, der er nødvendige for at føre den igennem. Jeg haaber, at disse Lovforslag endnu i denne Rigsdagssamling maa blive vedtaget i Folketinget og oversendt til dette høje Ting, men jeg kan naturligvis ikke paa Rigsdagssamlingens saa sene Tidspunkt gøre mig Haab om, at det maa lykkes at faa Lovforslagene gennemført i denne Samling, men jeg haaber, at de til næste Rigsdagssamling maa kunne blive forelagt her, og at det da maa kunne lykkes at gennemføre dem, idet jeg er ganske enig i de Udtalelser, det ærede 3die Medlem for 6te Kreds fremsatte om, at naar man har vedtaget en saadan Lov, kan man ikke være bekendt, at den ikke ogsaa træder ud i Livet. Jeg skal kun yderligere til det ærede Medlem bemærke, at dette Lovforslag ikke alene indfører en Bestemmelse om, at Kapitel 16 i Retsplejeloven træder i Kraft, men yderligere kommer med nye Bestemmelser, saaledes at det har sin Betydning, at man gennemfører dette Lovforslag for sig, og disse nye Bestemmelser er af en saadan Art, at de vil lette Befolkningen. Hovedaarsagen til Lovforslagets Fremsættelse har været at befri Stævningmændene for noget af det besværlige og ogsaa slet lønnede Arbejde, de har haft gennem saa mange Aar, og det er det, der skulde opnaas gennem Lovforslagets Bestemmelser, uden at man skulde slaa for meget af paa Fordringen om Sikkerhed og Retfærdighed. Det er det, jeg haaber er lykkedes gennem det her foreliggende Lovforslag.

Godskesen: Jeg tillader mig at takke den højtærede Justitsminister for hans Udtalelser, der i alt Fald for Realitetens Vedkommende ganske faldt i Traad med, hvad jeg havde sagt. Den højtærede Minister var enig med mig i, at Retskontoret bør

for saa vidt sammenholde den indleverede Genpart af Stævningen med Originalen, som det bør forvisse sig om, at det virkelig er et Dokument, hvorved N. N. indkaldes til at møde i den og den Ret, paa den og den Dag, til den og den Tid, i den og den Sag. Det forekommer mig vedblivende, at den naturlige og fyldestgørende Maade, hvorpaa det kan ske, er ved Konference, og deri synes den højtærede Minister at være enig med mig. Den eneste Hindring, der kunde være for at opstille Konferencepligten for Retskontorets Vedkommende, var efter Ministerens Mening, saaledes som jeg forudsaa, denne, at det kunde blive nødvendigt at betale noget derfor, idet man vanskeligt kunde paalægge Retskontoret at gøre dette Arbejde gratis. Den Betaling, der kunde være Tale om, vil ikke blive stor; maaske det vil blive tilstrækkeligt at forhøje de 50 Øre, der skal indbetales, til 65 Øre. Det vil ikke, selv i Smaasager, blive mange Øre, Stævningen kan blive dyrere, naar man gaar denne Vej, end naar den forkyndes ved Stævningmænd, men for saa vidt nogen skulde lægge Vægt paa at spare disse faa Øre, maa det fremhæves, at ved Siden af Stævningforkyndelse gennem Postvæsenet har man Forkyndelse gennem Stævningmændene, saa at den, for hvem det bliver for dyrt at betale de 65 Øre for Stævningforkyndelse gennem Retskontoret og Postvæsenet, kan benytte Stævningmændene.

Endelig skal jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Genoptagelse af Sagen i Tilfælde, hvor indstævnte er dømt som udebleven, tillade mig at bemærke, at jeg ingenlunde har overset, at Lovforslagets § 11 ganske stemmer med Retsplejelovens § 364, og § 364 gaar saa vidt, at den tillader Genoptagelse ikke blot, naar der er Mangler ved Indstævningen, naar indstævnte ikke er lovlig indkaldt, men i det hele, naar hans Udebliven er utilregnelig. Men det er dog vist noget, der hænger sammen med hele det nye Retssystem, som Retsplejeloven opstiller. Naar vi nu under det nuværende Retssystem skal give en Regel som den, der findes i Lovforslagets § 11, vil det vedblivende forekomme mig, at man ikke burde strække den videre, end Lovforslagets forudgaaende Bestemmelser og det nuværende Retssystems Karakter naturlig medfører, nemlig til, at den domfældte kan faa Sagen genoptaget, hvis det er paa Grund af Mangler ved Indstævningen, at han utilregneligt er udeblevet.